

Prvý apríl!

Remy túžil iba po jednom: stať sa kuchárom. Neustále vymýšľal nové recepty, ale pred svojím otcom to držal v tajnosti. Keby to zistil, určite by sa mu vysmial. Remy je predsa krysa. A krysy sa z princípu živia zvyškami z odpadkových košov.

„Ja si však rád pochutnávam,“ zveril sa raz Remy svojmu bratovi Emilkovi. „A nevidím na tom nič zlé.“

„Rovnako ako ja,“ súhlasil Emilko a napechal si do úst veľký kus syra.

Emilko jedol veľa. Naozaj veľa. Jednoducho sa pchal ako pomintutý a zjedol všetko, čo sa mu dostalo do labiek. Remy pri tom vždy trpel.

„Naozaj ti ten gruyère chutí? Je predsa plesnivý!“

„Našiel som ho na hromade smetí,“ pochválil sa Emilko. „Veľká chuťovka!“

Remy ho chytil za labku a ticho ho odviezol do kuchyne starej pani. Tam sa pretiahol popod poklop a ukradol pekný kúsok čerstvého syra gruyère.

„Tu máš, Emilko. Ochutnaj a povedz, čo si o tom myslíš.“

Emilko syr na jeden raz zhltnol a vyhlásil: „Normálny gruyère. A čo má byť?“

Remy zmeravel a vypúľil oči. Vari Emilko ten rozdiel v chuti necítil? Ak nie, načo sú potom vlastne na svete kuchári? Opýtal sa teda: „To znamená, že ti chutil rovnako ako ten predtým?“

„Áno, úplne ako ten predtým.“

Remy chcel mať istotu. Ak nedokáže presvedčiť ani Emilka, nikdy sa veľkým šéfkuchárom nestane. Vrátil sa pod poklop so syrmi a tentoraz priniesol trochu rokfortu. Emilko doň zahryzol a povedal: „Aj tento chutí rovnako.“

Znepokojený Remy zabehol k najbližšiemu smetníku, našiel v ňom kúsok skazeného rokfortu a priniesol ho bračkovovi, ktorý polovicu syra opäť v okamihu zhltnol.

„Zasa chutí rovnako.“

Zdesený Remy sa rozhodol. Aby si mohol urobiť vlastný názor, zjedol zvyšok plesnivého rokfortu.

„Fuj! Mám pravdu, Emilko! Je to niečo úplne iné a ty si dubová hlava!“

„To určite nie,“ povedal Emilko. „Prvý apríl, Remy! Prvý apríl! Ale som ťa dostal, čo? Donútil som ťa, aby si zjedol niečo z odpadkového koša, a ešte som sa prejedol skvelými syrmi, ktoré mi bez námahy spadli rovno do tlamičky!“

Ako nájsť hviezdu

Určite ste už počuli o dvoch bratoch Rustym a Dustym, majiteľoch pretekárskeho tímu Hrdzex. Zbohatli na mazive na hrdzavé diely. V súkromí sú to veselí chlapci, ktorí strašne radi rozprávajú skvelé vtipy. Tak napríklad tento: „Poznám jedného chlapíka, ktorý stále prekračuje povolenú rýchlosť, ale vždy sa z pokuty nejako vykrúti,“ začal Rusty.

„Zaujímavé. A ako to robí?“ zaujalo to Dustyho.

„Normálne. Jednoducho to vie dobre podmasť!“ vysvetlil Rusty a obaja vybuchli do smiechu.

Jedného večera im jeden z pretekárov, ktorých sponzorovali, nečakane oznámil, že od nich odchádza. Rusty, ktorého to nevyviedlo z dobrej nálady, sa obrátil k bratovi: „Čo myslíš? Aká hodina práve nadišla?“

„Neviem. Prečo?“

„Nadišla hodina, v ktorej musíme nájsť novú hviezdu pre našu stajňu!“ odpovedal Rusty a obaja sa znovu rozosmiali.

Nábor sa začal. Kandidáti sa snažili, ako vedeli, ale žiadny z nich neprešiel. Jednému odpadol nárazník už pri registrácii, druhý stratil reč a ďalší bol alergický na firemné mazivo a celý sa vyhádzal nepeknými výrazkami.

Na konci dňa sa Rusty pozrel na brata a povedal: „Žetón.“

„Čo?“ zasmial sa Dusty.

„Žetón!“

„Aký žetón?“

„Jednoducho sa mi zdá, že to nemá zmysel!“ odpovedal Rusty.

Bratia zase vyprskli do smiechu, až im zapíšťalo vo výfukoch.

Na druhý deň zmenili taktiku a fanúšikom Hrdzexu svoju ponuku vymedzili presnejšie. Napísali: „Prosíme vás, pomôžte nám nájsť novú hviezdu!“

Kamión Mack si výzvu prečítal a zamyslel sa. Prevážal pretekárske autá z miesta na miesto a mal teda možnosť sledovať rôzne regionálne súťaže. Od určitej chvíle si všimol schopného mládenca Bleska McQueena a vycítil, že má pretekársky talent. Ponuka Hrdzexu by preňho bola ako šitá na telo. Lenže Blesk už svojho sponzora mal. Mack, ktorý Rustyho a Dustyho dobre poznal, však správne vytušil, že stajňa Hrdzexu mladému talentovanému pretekárovi prospeje oveľa viac. Ako ho mal ale presvedčiť?

